

MAHCAMAL

* * *

Bir özüm, bir də sözüm bildi varaqlar nə çəkir.
Bir əlim, bir də telim bildi daraqlar nə çəkir.

Günəşin yox xəbəri zülmət içir hər gecə Ay,
Qara tellərdə bitir, güllənir ağlar nə çəkir.

Qurtulub dərdin əlindən, biri üz tutdu dağa,
Gördü tənha qocalır, zirvədə dağlar nə çəkir.

Əvvəl axır gedir hər kəs gedərin gəlməzinə,
Bir olan şahid olur nalədə sağlar nə çəkir.

İnsafın qeyb eləyən, sərt qışın heç vecnə deyil,
Lüt qalır, üryan olur, qəmli budaqlar nə çəkir.

Nə zamandır çağırır, yelləyir əl, kimdi görən?
O Vətəndir! Görəsən gözləri ağlar nə çəkir?

Üzülüb Mahcamal artıq, gah ölür, gah dirilir,
Görür hər gün Qarabağ eyləyir ah-zar, nə çəkir!

* * *

Comərd oğulun əhd ilə ilqarı Vətəndir.
Candan əzizi, sevgili dildarı Vətəndir.

Kimlər ki, bütün kürreyi-ərzə nəzər etmiş,
Görmüş ki, füsunkarlığın izharı Vətəndir.

Susdurmadı dövran, oxudu tar da, kaman da,
Ucqarlara səyyar kamanı, tarı Vətəndir.

Düşmən sevinib, sanmasın el sandığı yurdun,
Hər lalə yanaq çöhrə çəmənzarı Vətəndir.

Torpaqlara candan sipər olmuşdur iğidlər,
Hər bir oğulun hökmülü sərdarı Vətəndir.

Dönmüş fələyin çərxi bu gün bizlərə sarı,
Kırpik çalacaq dan yeri ənvəri Vətəndir.

Bir şanlı zəfər vaxtı gəlib Mahcamal artıq,
Çün böylə dilək, arzunun israrı Vətəndir!

* * *

Bəxtimin hüsnü mənim hüsnümə bənzərdi bir az,
Ağ bir az, qarə bir az, gözləri məxmərdi bir az.

Sərtliyi sərtliyimə vurdu çilət, bəlkə də yox,
Daş bir az, qaya bir az, buz kimi mərmərdi bir az.

O səxavətlidi, ancaq məni görcək duruxub,
Xoş günün süfrəsini açdı bir az, sərdi bir az.

Baxıram gündüzümün, hər gecəmin çöhrəsinə,
Ay bir az, Gün də bir az, ulduzu zər-zərdi bir az.

Qəsd edir könlümə naqis, ən əsas zərbə payı,
Şər bir az, qəm də bir az, ümdəsi dərd-sərdi bir az.

Məni ah mənzərəsin seyrinə sövq etdi ürək,
Dil bir az, söz də bir az, qələm də şəkərdi bir az.

Mahcamal, bax bu qəzəl açsa qanad, uçsa əgər,
O hünərvərdi bir az, ya da ki, sərvərdi bir az.

* * *

Mehr etmə könül, mehrinə min rəng qatar iblis.
Dar gündə qaçar, sirrini tutmaz, satar iblis.

Almış qədərini dərşini, qamətdə yox halət,
Seyr etməyə meyl eyləyər, hüşyar baxar iblis.

Çox fikr eləyib, zikrili ümmanlara düşdüm,
Ardınca gələr, baş vurur, orda batar iblis.

Qəm dağı mənim, bağı mənim məskənim olmuş,
Dağ yıxmağı yox, bağları odla yaxar iblis.

Yanmaq yazılar bəxtinə, əslində hər aşiq
Parlaq şəmə bənzər, gözü daim sayar iblis.

Gülsün nə olar, qoy o sevinsin, o şad olsun,
Bir gün bir olandan acı fərman alar iblis.

Ver Mahcamala fürsəti, artıq o gün olsun,
Meydanda peşiman, əli boş, tək qalar iblis.

* * *

Ömrün qışı əlbəttə ki, əlvən ola bilməz.
Əlvanlıq üçün çox vədə imkan ola bilməz.

Kimlər ki, əkər qədr ağacın növbaharında,
Ömrün xəzanında gözü giryən ola bilməz.

Bir vaxt elə xoşbəxt idim, əğyar dedi ey vah!
Bir böylə vüsal içrə bir hicran ola bilməz?

Min-bir yeyənin, bir deyənin olmasın ey dil,
Bəd dillərə düşmüş cana dərman ola bilməz.

Gör bir neçə müddətədi fələklərdədi ahım,
Heç kimsədə mən çəkdiyim əfğan ola bilməz.

Hərgah mənə bir gün biri dost söyləsə olsun,
Ancaq ki, o can sevgili canan ola bilməz.

Dünyada neçə can “ola bilməz”ləri düzmüş,
Karvandı ki, mən tək ona sarvan ola bilməz.

İstanbul edir Mahcamalın könlünü əlvan,
Ancaq o Bakı, Azərbaycan ola bilməz!

* * *

Bir gün dedilər, son səfər üstündədi yarın.
Son bir kərə görmək diləyir nazlı nigarın.

Bir gün dedilər, sübhünü isminlə açır, gəl!
Gəzdirsən o əllər yenə tellərdə tumarın.

Bir gün dedilər, keç günahından, onu əfv et,
Əfv eylə ki, bitsin o ədavətli güzarın.

Bir gün dedilər, gözlərinin yaşları ümman,
Ümmanda təlatümdü, düzüb dalğa qatarın.

Bir gün dedilər, huşu gedib, eşqin unutmur,
Tək səndə görür çarə dəvasın bu azarın.

Bir gün dedilər çəkdiyi ah göyləri yarmış,
Ulduzlar axıb, Ay dolub ağlatdı baharın.

Bir gün də deyın, Mahçamal, aç könlünü bilsin,
Sınımış könül aynanda qazıb eşqə məzarın.

* * *

Bəs deyilmiş bu könül, bir də bu mənzil də yanır.
Alışır sözlə bərabər bu dodaq, dil də yanır.

Sanki ömrümdə əsən yellərin od, atəşi var,
Sarılır bir-birinə ay da yanır, il də yanır.

Leyli, Məcnunə baxıb yanmağı öyrəndi cahın,
Eşq odunda alışır Dəclə, Fərat, Nil də yanır.

Şəmin od, atəşinə daima pərvanə yanar,
İndi pərvanə qalıb, şövqilə qəndil də yanır.

Demə göz muncuğuna meylini sal, təsiri var,
Bədnəzərlə ovulur, gil də yanır, hil də yanır.

Bilir aləm qəzəlin yanmağı, yandırmağı var,
Biri qəmlə alışır, digəri təhlildə yanır.

Mahcamal, bəlkə qəzəl yazmağı tərk eyləyəsən?
Səni atəşgah edir, gül kimi mənzil də yanır.

* * *

Mənə bir xeyli səfa, xeyli cəfa etdi ömür.
Yumub açdım gözü eyvah, heç olub getdi ömür.

Gah dinən, gah da susan nazlı sənəmlər kimidir,
Əzəmindən küsəyən, gülmədi bu ciddi ömür.

Ötən illərdə qalan könlümə tel vurdu gözüm,
Dedi dön, gəl bu günə, burda azıb, itdi ömür.

Təmi vardır, acıdır, kimsəyə yağ, baldı ömür,
Mənə çox duzlu düşüb, kimsədə lap şitdi ömür.

Biri qurd, digəri aslan, dişisi, erkəyi yox,
Məzlumun qisməti ürəkədi, hürən itdi ömür.

Olum ilə ölümün sərhədi hər gün pozulur,
Dardı qaş, göz arası, orda özün ditdi ömür.

Ümidin səbrini dövran kəm edir, parələyir,
Mahcamal, bir də görərsən ki, tamam bitdi ömür.

* * *

Diqqət kəsilirəm addıma, səsə.
Zərrə hənirtiyə, ötən nəfəsə.
Könlüm narahatdır yenə nədənsə,
Dünyanın gözündən gözüm su içmir.

Hər gün ayaq açır, yürüyür yalan,
Haqqı boğazlayır, sürüyür yalan,

Harda ədalət var kürüyür yalan,
Dünyanın sözündən gözümlə su içmir.

Olur darmadağın ellər tapdanır,
Yad özgə torpaqın doğma el sanır,
Ocaqlar qalanır, ölkələr yanır,
Dünyanın közündən gözümlə su içmir.

Gün vardı deyərdim bədbin deyiləm,
İndi öz-özümdən əmin deyiləm,
Atəşsiz zamanla təmin deyiləm,
Dünyanın özündən gözümlə su içmir.

* * *

Könlüm özün üzür, para-paradır.
Yolum heç bilmirəm hardan haradır.
Bir günüm ağdısı, biri qaradır.
Mənim rəngli dünyam bitibdir daha,
Ağ ilə qaralar arasındayam.

Fikrimdə suallar dəryası durur.
Bir düzgün cavabın xülyası durur.
Eşqimin şipşirin Leylası durur.
Mənim Leylalığımla itibdir daha,
Yalançı Leylalar arasındayam.

Ucaldı Üzeyir sədası bizdə.
Yarandı Nəsimi nidası bizdə.
Mikayıl Müşfiqin ədası bizdə.
Fikrətlər, Qaralar yetişmir daha,
Cızmalar, qaralar arasındayam.

Ağlayır göz yaşını axıdır Vədi.
Zəngəzur, Qarabağ kədər, qəm yedi.
Vətənin halını soruşdum dedi,
Sağlamlıq əlimdən gedibdir daha,
Sağalmaz yaralar arasındayam.

